

مانیزمی توانیم!

معرفی فعالیت‌های پرورشی در مدرسه‌ی استثنایی شهدای ملارد از زبان مربی پرورشی

● منیره حبیب‌پور

اشاره

در حالی که در آموزشگاه استثنایی شهدای ملارد، از شهرستان‌های استان تهران، از قسمت‌های مختلف بازدید می‌کردیم و با مربیان یا مسئولان و سرپرستان توان‌بخشی، مدیریت، انجمن اولیا و مربیان جلسه و گفت‌وگو داشتیم، توجه ما به فعالیت‌های پرورشی این دبستان نیز جلب شد. در ابتدا اینکه یک مربی پرورشی حاضر باشد با دانش‌آموزانی که بسیاری از آن‌ها انواع مشکلات جسمی یا ذهنی را دارند، فعالیت‌های هنری و پرورشی انجام دهد برای بیننده‌ی بیرونی قابل تصور نبود. اما از نزدیک دیدن، این باور را به ما بخشید که این بچه‌ها هم می‌توانند. به تالاری وارد شدیم که چند نفر از این دانش‌آموزان با هدایت و کمک مربی در حال تمرین سرود و اجرای دکلمه بودند. مربی گفت: «این‌ها کسانی هستند که در استان مقام اول را آورده‌اند و آماده‌ی مسابقه‌ی کشوری هستند». در ادامه به گفت‌وگوی کوتاهی که با علی اصغر تقی‌پور، مربی پرورشی این آموزشگاه، انجام داده‌ایم توجه فرمایید.

● بیشترشان دوست دارند در فعالیت‌های

هنری و خواندن سرود شرکت کنند. این به همت و روحیات آن‌ها و خانواده‌هایشان بستگی دارد. ما دکلمه‌های چهارنفره با حضور دانش‌آموزان نابینا، کم‌توان جسمی حرکتی و ناشنوا تهیه کرده‌ایم.

● آیا تا به حال در کار با این بچه‌ها

احساس خستگی یا ناامیدی کرده‌اید؟

● من این بچه‌ها را دوست دارم. آن‌ها احساسات پاکی دارند. ابتدا اعتمادی به پیشرفت آن‌ها نداشتم اما خوش‌بختانه با همت خودشان کار را شروع کردم. ما از شنبه تا چهارشنبه فعالیت داریم و من در قسمتی از کار به امور توان‌بخشی هم رسیدگی می‌کنم. حتی دارم استعدادهای را شناسایی می‌کنم. از کسانی که اختلال گفتاری دارند و نمی‌توانند در سرود شرکت کنند، در پانتومیم استفاده می‌کنم.

● لفظ معلولیت آغاز کنم.»

و در بخش پایانی می‌گفت:

«شناسان تو مرا

کمکم کن که ز جا برخیزم...»

در این زمان، طبق برنامه من می‌بایست از

میان جمعیت برخیزم و بگویم:

«باید این راه به پایان آورد

سرخوش و شاد و غزل‌خوان و قوی...»

جسم اگر معلول است، حکمتی معقول است

روح اگر نقص گرفت، معلول است...»

این اجرا چنان در حضار اثر گذاشت که همه

را به تحسین واداشت. سال گذشته بچه‌های ما در مسابقات سرود در مرحله‌ی کشوری دوم و در استان اول شدند.

● آیا از وجود همه‌ی بچه‌ها استفاده

می‌کنید؟

● تحصیلات شما در چه مقطعی

است؟

● ابتدا در مقطع کاردانی آموزش کودکان

استثنایی و سپس در کارشناسی امور تربیتی از دانشگاه تربیت دبیر تهران تحصیل کرده‌ام.

● چند سال سابقه‌ی تدریس دارید؟

● ۱۶ سال سابقه‌ی کار دارم و البته از سه

سال پیش فعالیت‌های پرورشی هم انجام می‌دهم.

● فعالیت‌های پرورشی شامل چه

کارهایی است؟

● معاون پرورشی این آموزشگاه برای

برگزاری مسابقات علمی، فرهنگی و ورزشی یا برپایی اردوهای مختلف تلاش می‌کند. حتی ما سعی می‌کنیم این فعالیت‌ها به همراه دانش‌آموزان عادی یا در رقابت با آن‌ها باشد.

از جمله فعالیت‌های ما تمرین سرود و دکلمه

است. حتی در سال ۱۳۹۱ روز جهانی معلولان، که ۱۲ آذر هر سال برگزار می‌شود، از نمایندگان و مسئولان ادارات گوناگون دعوت کردیم که از فعالیت‌های فرهنگی و پرورشی ما در مجتمع نابینایان شهید محبی تهران دیدن کنند. در آن مراسم، دکلمه‌های دو نفره با حضور دانش‌آموزی چند معلولیتی داشتیم که چنین شروع می‌شد:

«کودکی معلولم

من ز خود می‌پرسم

راه من چیست، کیم؟

من گم کرده وجود

از کجای زندگی آغاز کنم؟

گویا می‌بایست، باور هستی خود را، از بن

عکس: رضا بهرامی